

El prevere gironí que volia ser missioner

Notícia publicada a Catalunya
Cristiana amb motiu del traspàs
del bisbe gironí Mons. Enric
Pèlach.

03/09/2007

GIRONA.— «Després de 50 anys
d'anunciar Jesucrist a la terra dels
Andes, ha retornat a la casa del Pare
el 19 de juliol del 2007 a Abancay,
l'Excm. i Rvdm. Monsenyor Enric
Pèlach i Feliu.» Amb aquests termes

s'encapçala la memòria que es va lliurar als fidels que van participar en la celebració eucarística que, en sufragi de l'ànima del prelat, es va oficiar a la catedral de Girona el 23 de juliol passat.

I és que el bisbe Pèlach, com era conegut entre els gironins, es va formar al Seminari Diocesà. Ordenat prevere a Girona el 6 de gener del 1944 (havia nascut a Anglès el 1917), ben aviat va manifestar la seva decidida vocació missionera. Abans, però, va servir l'Església que peregrina a Girona. Després d'una etapa de formació a la Universitat Gregoriana de Roma, es va integrar al mateix Seminari gironí com a director espiritual. En els primers anys cinquanta del darrer segle, va ingressar a l'Opus Dei, amb la corresponent autorització de l'ordinari, i l'any 1957, després d'una etapa de formació a l'Obra de Cooperació Sacerdotal per a

Hispanoamèrica (OCSHA), va viatjar fins a la nova prelatura peruana de Yauyos, recentment creada i encomanada al mateix Opus Dei.

Realment quan aquell grup de missioners van arribar en aquella part del Perú, a l'ombra dels Andes, tot estava per fer quant a prelatura. Calia organitzar les parròquies, establir els serveis assistencial, formatiu i d'atenció espiritual, en un territori dur, malgrat la seva impressionant bellesa. El jove prevere gironí (tenia 40 anys) es va lliurar a aquella tasca.

Onze anys després de la seva arribada, el 25 de juny del 1968, el papa Pau VI el va nomenar bisbe d'Abancay, un territori andí entre els 1.700 i els 5.330 metres d'altura. Un territori sense cap carretera asfaltada i amb un analfabetisme important (el 52,2% entre els homes i. el 80% entre les dones). Consagrat

bisbe el 14 de juliol del 1968, li va caldre començar una tasca social i d'atenció humanitària, amb una participació directa dels Amics d'Abancay, per iniciativa d'un grup de gironins que aportaven ajut econòmic i suport tècnic a les iniciatives del bisbe Pèlach: un casal per a la gent gran, una llar per a estudiants pobres, una llebroseria, són algunes de les realitzacions del bisbe gironí d'Abancay.

Però tampoc no es va oblidar de l'acció formativa dels preveres, amb dos seminaris de nova planta, el Menor i el Major, plenament actius en aquests moments. Igualment va fomentar la presència de religiosos i de religioses que participen en les tasques diocesanes intensament.

També va crear i va organitzar Càritas d'Abancay, que té un paper determinant en l'equipament d'infraestructures bàsiques en aquell

territori: sistemes de regadiu, xarxa de camins, servei d'aigua potable, etc.

Mons. Enric Pèlach va presentar la seva renúncia en complir els 75 anys. El papa Joan Pau II l'hi va acceptar el dia 1 de desembre del 1992, quan el va succeir un altre català, Mons. Isidre Sala i Ribera, de la diòcesi de Solsona.

En aquell moment el bisbe Pèlach ja tenia decidit que restaria per sempre al Perú, proper als seus diocesans. En un llibret que es va publicar l'any 2006 i que recull les seves memòries, el bisbe gironí als Andes escriu: «Tots necessitem això: afecte humà i diví, i és lògic trobar-lo a casa, entre els germans. Així, amb l'alegria de rebre'l i el goig de donar-lo, es viu feliç a Girona, als Andes, i on sigui. Ho asseguro! Com a bisbe emèrit també.»

En la missa en sufragi de la seva ànima que va presidir el bisbe de Girona, Mons. Carles Soler Perdigó, amb quaranta preveres diocesans, la nau de la seu es va omplir de fidels, entre els quals, i a títol personal, hi havia el conseller de Política Territorial i Obres Públiques de la Generalitat de Catalunya, Joaquim Nadal, i en un lloc preferent els familiars del bisbe Pèlach.

Mons. Carles Soler, en la seva homilia, va fer memòria de la vocació missionera d'aquell prevere gironí que reposa per sempre a la terra on va predicar l'Evangeli, sense oblidar els seus serveis a la diòcesi de Sant Narcís, on la seva memòria restarà per sempre.

Víctor Gay / Catalunya Cristiana

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-es/article/el-preveregironi-que-volia-ser-missioner/](https://opusdei.org/ca-es/article/el-preveregironi-que-volia-ser-missioner/)
(25/02/2026)